

Szerkesztőségi iroda:

Rimaszombat, Deák Ferencz-utca 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bármentetlen levelek nem fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Janosi-utca 35., illetve Ki-pást-tér 4. sz. alatt R. Vozáry Gyula tanárnál. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetésmeny-, nyiltér- és egyéb felszólalások.

Hirdetési díj:

Egy háromhasábos petitsor térfogata 6 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Janosi-utca Czikora-féle házban, nem különben minden hazai pósthivatal. Az előfizetési pénzek legezelszerűbben posta-utalvány uján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Szomorú valóság.

Sok veszélyt, sok rázkódtatást állott ki már a magyar nemzet, mióta hadverő őseink letelepedtek e haza földjére. Kevésbe mult, hogy az események romboló viharjai le ne nem söpörték a történelem színhelyéről, mint lesöpörték a hajdan büszke római népet s vele együtt sok másokat.

Veszély veszély után tornyosult a haza egére; a haragos felhők ijesztőleg terjesztették szét holló szárnyaikat, hogy szemfődelet borítsanak egy életrehivatott nemzet szerencsesíllagára. Csak a lesújtó villám hiányzott még, — s a századok véres küzdelmei örökre eredménytelenek maradnak, megsemmisülnek. . .

De a magyar nemzet edzve volt a titáni küzdelemre; karjai nem lankadtak el az aczélok sulya alatt; lelki ereje nem tört meg, kebeléből nem hanvadt ki a tűz, mert egy hatalmas ösztön: az önfentartás ösztöne herkulesi erőt öntött izmaiba s rendíthetetlen bátorságot, felelmet nem ismerő szívébe, lelkébe!

A nemzet tudta, hogy új hazájában úgy áll az idegen elemek között, mint egy kis sziget a háborgó ocean közepén. Összes erejét kellett tehát megfeszítenie, hogy a véres áramlatok el ne temethessék.

A bűnös henyeség, mely előli a testi erőt; az érzéki gyönyörök mértéktelen élvezése, mely megmetyeljezi a szívet, megbénítja, fogékonytalaná teszi a lelket minden szép és magasztos iránt — ismeretlen fogalmak voltak akkor a nemzet zöme előtt. Véres harcokban, kétségess küzdelmekben kerestek szórakozást, mert tudták, hogy élni akarnak, ha e földet örökségképen akarják átadni fiaiknak és leányaiknak: ki kell magokat tépni a henyeség puha, de átkos karjai közül s a mértéktelen gyönyörök testi és lelki erőt bénító varázshatalmából.

A férfi akkor férfi volt a szó legnemesebb értelmében; tette, küzdelemre kész férfi, nem pedig puha viaszbab, melyet a legkisebb történet eltapos. Mi lett volna a hazából s a hazának fiaiból, ha az a néhány milliónyi nép a mostani elpuhult, elsatnyult nemzedék erejével és erkölcsével bír?!

Pedig ha szükség volt valamikor az egyetértésre, az igaz hazafiságra, az ősi jogok épségbentartására s a bölcs megfontolásra, úgy ma

— midőn a régi veszélyek áramlatai új alakban látszanak kitörni bemohosult sirjuktól — bizonyára szükség van!

Mit tesz akkor ez a testben-lélektelen eleme-nevészedett nemzet, ha a tett mezejére kénytelen állani?!

Alig hat és félmillió a magyarság száma, annak is egy negyede idegen érzelmű, két negyede pedig elsatnyult gyászmagvarka!

Mi tette idegen érzelművé? A ferde erkölcs, a modern világnézet, a lelketlen bujtogatók vétkei tanai és a — helytelen kormányzat.

Mi az oka a testi elkörososulásnak?

Az általános corruptió!

Öröklött bűne az már a magyar embernek, hogy minél kevesebb „birtok-megosztó“ kereljen a családba, akiket aztán elhalmoznak tulzott szülei szeretetökkel; dédelgetik őket, óvják a fuvó szellőtől is, a helyett, a hogy edzenék erőben. Mikor pedig az efféle elkényeztetett gyermek kilép a családból az iskolába, ott meg a lelkét terhelik agyon a megemészthetlen tantárgyak halmazával elannyira, hogy mire felnő — egy testben-lélektelen elnyomorodott embert kap benne a társadalom.

A szülei házzal karöltve halad az iskolai nevelés, de mindkettő rosz uton, mert egyiknek sem ezéja a test fokozatos edzése. Az ilyen generációból bizony még halvány árnyékai sem válnak a hadverő ősöknek! Mutatja ezt az évenként megejtett hadsorozás szomorú eredménye is. A kormány kénytelen számos kerületben negyedik korosztályt állítani, mert a három korosztályból nem kerül ki a meghatározott ujonczszám. A sasok tehát verebeket nemzenek!

Csak aztán ezek a verebek is ne satnyulnának el végképen, — de a tapasztalat ellenkezőt bizonyít.

Még alig került ki a gyermek az iskolából, már dokányzik; ha nyíltan nem teheti, teszi titokban, kész megkárosítani szüleit, esak hogy bűnös szenvedélyét kielégíthesse. Vérökben van ez már a gyermekeknek, a modern kor beléjük oltotta „víványát“ még születésük perczében! — Pedig a dohányzás nagyban akadályozza e korban a test és lélek fejlődését; sokat kerget a sirba, mielőtt férfiakká nőhetnének. Akik pedig felnőnek, azokat meg a testi gyönyörök mérték-

telen élvezése tesz semmivé. No, de ez is a civilizációhoz tartozik!

Hát a szeszes italok tulságos használásáról mint mondjuk? Hiszen földmiveseink és iparosaink sorában alig akad család, mely e bűnben ne leledzenék! Tudunk példákat, hogy a családfő együtt iszik s együtt rug be felserdült fiaival. A csapszékek, pálinkamérők telve vannak folyton szomjazó emberekkel, míg az Isten házában a pap nem ritkán a kántor és az egyházi társaságában rebegi el imáját!

Átok van azon a népen, mely jobban szomjuhozza a bódító szeszt, mint az isten igéjét!

Mi úgy tudjuk, hogy van a mi „sokoldalú“ törvényünknek olyan paragrafusa is, mely büntetést szab az oly italmérőre, ki vendégét le-hagyja részegedni koresmájában. Vajjon alkalmaztatott-e ezen paragrafus szigora csak egy izben is az illető italmérővel szemben? Kétségeljük. Mert akkor aligha gazdagodnának meg oly merész módra a bérlők, s aligha szenvednének annyian a szeszes italok élvezői közül a betegségek legborzasztóbbikában: a delirium trémensben.

Ilyen elkörososult, elsatnyult nemzedék nem lehet támasza a hazának, mert a kik maguk is inogni érzik lábaik alatt a földet, azok nem tart-hatják fenn roskadozó vállaikon a haza oszlopát. A kar gyenge, petyhüdt, nem bírja az aczélsarkot; a mell beteg s a fel-feltörő köhögést még az ősök pánczéja sem lenne képes elfojtani!

Van-e gyógyír, mely némileg is orvosolhatná e társadalmi nagy betegséget?

Van? És ez a gyógyír a szülők, tanítók és törvényhatóságok kezeibe van letéve. Sőt az utó-biaknak szentesített paragrafus ad jogot, hogy megtehessek a szükséges óvintézkedéseket. Büntessék szigoruan az idő előtt dühányzó ifjukat s azon italmérőket, kik a törvény rendeletét nem tartják kellő tiszteletben. Így még megmenthetjük nemzetünket a végleges sülyedéstől, és ha már a sasok verebeket nemzenek is, legalább életrelvalókat nemezzenek, hogy a haza védői — ha egyebek nem, hát árnyékai lehessenek dicső őseinknek!

A rimaszombati dalárda kegyelete.

Kovácz Emilnek, az országos dalegylet volt alkarnagya, a losonezi dalegylet vezérkarnagya

TÁRCSA.

Egy szenvedőhöz.

E földön a szenvedésből
Mindenkinek kijut,
S a kinek bánatja nem volt
Igazán örülni
Az nem is tud.

Mindig így volt: egymást váltja
Árnyék és a fény,
Ha beborult, majd kiderül
Csak egy soha el ne hagyjon
Az édes remény!

K—n.

Ünnepnapon.

(Fővárosi kép.)

Napsugaras, verőfényes vasárnap délután van. Károly legény örömtől sugárzó szemekkel veszi magára a gondosan kefélt fekete kabátot, biztos kezekkel köti hatalmas esokorra szines nyakkendőjét, öntelt mosolylyal nézi végig magát s a borbély által göndörre varázsolt fürteit a tükörben, aztán mint a ki teljesen meg van magával elégedve, felteszi a tegnapi vásárolt új kalapot s divatos sétatálcával fegyverezve fel magát, elhagyja a szobát. Megy, siet egyenesen „hozá“. Tudja, hogy már „ő“ epedve várja; boldogságtól sugárzik az arca arra a gondolatra, hogy mily jól fogja ő ma eltölteni a délutánt. Igen, a szép Aurélia (Borcsa volt a becsületes neve, hanem a „nagyaságos“ keresztelte el erre a jobb hangzásu névre) már várakozott imádójára. Toilettejét már befejezte. — Nem volt rajta semmi kifogásolható.

(Legalább ő szentül hitte ezt.) Szines napernyőjét sétára készen tartotta kezében s leste a pillanatot, melyben Károly betoppan. Végre hallatszott az ismeretes cipőnyikorgás, Aurélia feltűzte kalapját s néhány percz múlva a boldog pár már karöltve sétált az Andrássy uton a czél felé — a városligetbe.

Ki a városligetbe! Ez a jelszó mely csábit ellenállhatatlanul. A fővárosi lakosság az a része, mely kevés-sel is meglelészik, szivesen, örömmel keresi fel ezt a népszerű helyet.

Jó napjuk van a társaskoosik tulajdonosainak.

A beszálló helyeken népcsoportok állnak utra ké-szen. Nehéz dolog helyet szerezni. De hát miért is tör-né magát ezért valaki! Azt az egy negyed óranyi utat megjárhatni fáradság nélkül az apostolok lován is.

Az igazi „nép“ nem is vesz mást igénybe. Megy, siet ki a zöldbe — gyalog.

Ott künn az Andrássy-ut végén két részre oszlik a tömeg. Az egyik jobb, a másik bal oldalra tart. A Stefánia-ut urasabb közönsége foglalja el a jobb oldalt, a baloldal a népe.

Károly legény is baloldalra tart az ő szerelme-t Auréliájával. Csábitól hangzik feléjük a zene, Aurélia lábaeskaí ütök hozzá a taktust. A táncz is fel van véve a délutáni programjába. Előbb ozsonna. (jeges kávé mákos kifivel) aztán mulatás az ördög hintán, ezéllőv-szet (ez a Károly szenvedélye), esetleg fagyfaltozás vagy sörözés, színház-bámulás s végül táncz. No de ki tudná a programot előre megállapítani? Hiszen oly sok látni és hallani való van a városligetben.

Csinnadratta, csinnadratta bum!

Szó! hatalmasan a nagy dob. sipít a klarinét, na-gyot mordul a mély torku trombita. Egyszerre három helyről is hangzik. Népdal, keringő, polka siketítő keve-

reke. Azok a jámbor svábok teli tődövel fújják. Igazi pokoli zene.

Hová is menjünk legelőbb?

Tekintetes urak és nagyságos hölgyek méltóztas-sanak besétálni — halljuk — Messalina azonnal megadja a jelt az előadás kezdésére. Csodálatos, soha nem látott előadásnak lesznek tanui. Messalina, e bámulatraméltó fiatal leány hihetetlen mutatványokkal lép föl. Méltóztas-sanak besétálni, a ki vak, az ingyen is bemehet.

Szegény ember! Torka már berekedt a sok beszéd-től, de azért mosolygó arczczal csábitgatja a báméskződő közönséget.

— Tessenek jegyet váltani, mert mindjárt nagy lesz a tolongás s nem marad sem hely, sem jegy.

Persze kevesen adnak hitelt e csábitó beszédnek, a legtöbben künn maradva nézik végig Messalina kis-asszony delejes álmát.

Nagy itt az ingyen publikum, de még nagyobb a „ezirkusz“ körül. Az alacsony deszkakerítés előtt nagy tömeg áll, figyel és tapsol. Fürgye gyerekek a fákön rögtönöztek maguknak ingyen páholyt s kidülesztett szem-ekkel nézik a „csoda számár“ mutatványait. A hat tagból álló „zenekar“ egyre-másra fújja az indulókat, nagyokat ugranak a pojáczok s a halás publikum jözüen kaezagja a százsor látott és hallott vizezeket.

Közel a ezirkuszhoz Vitéz László uram dicsékedik hőstetteivel. Van bámulója elég. A gyermekvilág apró képviselőivel együtt tapsolnak neki a dadák, meg azok a szerény igényű hős bakák, kik nem vetik meg a vitéz embert, ha fából van is a teste. Már pedig Vitéz László vitéz a szó szoros értelmében, hiszen olyan hatalmas ütlegekkel fizeti ki az akaratokodó koresmárost meg az elfogatására kiküldött pandurt, hogy gyönyörű-ség nézni. A bábukat mozgat s elrejtett kezek ügyesen végzik munkájukat.

és dalárdának is volt dísztagja sűrjára gyönyörű koszorut készített a rimaszombati dalárda, melynek 15 tagu küldöttsége a gyászbavont egyleti zászló alatt folyó hó 23-án vitte meg az elhunyt jeles iránt a kegyelet őszinte kifejezését.

Daláraink reggeli 1/2 óra tájban indultak Rimaszombatról s 8 órakor érkeztek a Losoneczal szomszédos Apátfalvára, hol a losonezi dalegylet fogadó küldöttségével találkoztak. Itt Peres Sándor, a losonezi dalegylet titkára, meleg szavakban üdvözölte a testvér-r. szombati dalárdát, melynek nevében Lőrinczy György, dalárdánk titkára, röviden válaszolt. Azután mindkét egylet tagjai behajtottak a tanító-képezde helyiségeibe, melyek átöltözés és a próbadalolás végett dalárdánk részére átadattak.

11 óra tájban impozans néptömeg gyűlt össze a kaszinó előtt, melynek terméből saját gyászbavont zászlóikkal a két dalárda testületileg s a kaszinó tagok szinte szép számmal rendez menetben vonult ki a temetőbe, hol már nagy számu közönség — különösen sok és díszes hölgyközönség — volt egybegyűlve.

Itt a dalárda mindenekelőtt eldalolta az „A dalnokot hagyjátok“ kezd-tü alkalmi vonatkozásu gyönyörű gyászdalt teljes praecisióval s a közönség általános megilletődése között. Azután Lőrinczy György titkár mondta a következő emlékbeszédet:

„Kiváltságos, fenkölt emberi lelkek mélyén, valamely menyei inspiráció tűzszikrájából születik a dal: a gondolatnak és hangnak ezen művészi ölelkezése, melynek ideális világát az érzelmes kedély szívarványténye ragyogja és hevíti által. Kit a dal muzsája homlokán csókol: annak lelkébe teremtő erő száll és teremt mint a költő: ujjai alatt megpendül a tündér varázsu lant és dalol mint a tavasz esalagánya; szívébe a szeretet égi nemtője száll és szeret a mint szeretni csak a költő és esalagány tud.

Ezen világnak volt fénylő csillaga a férfiú kinek földi részét e halom takarja: a rimaszombati dalárdának is egyik dísz, költője, tanítója és esalagánya a dalnak: Kovácz Emil. Mikor elvesztésének Hiób-hire sziveinken átviharzott, tűnődve állottunk meg áldott emléke előtt, hogy mit szenteljünk neki hálánk s kegyeletünk jeléül: mi illeti még a földiekből őt, kinek szelleme már csak a tulvilági régiók mesés gyönyöreiben találhat elvet; mit adhatnánk mi — gyarló emberek — egy megdicsőült költőnek, egy holt esalagánynak?

S tétova kérdéseinkre megfelelt az ő nagy mintaképe a költő, kit kisebb tevékenységi téren hasonló nagy lélekkel s ép annyi hazaszeretettel és önfeláldozással követett. hogy

„Dalt érdemelt mert költő,
Könyvet mert szeretett.“

Ime: visszahoztuk neki saját dalát, hogy ismeresse meg új honfitársaival az apanyalokkal is, és elhoztuk vérző szívünknek omló könyvet, melybe gyászuak fulad, hogy kifejezze soha nem muló hálánkat és kegyeletünket az ő megdicsőült szelleme iránt.

Legyen a rimaszombati dalárda hálájának és kegyeletének igénytelen jele ezen szerény koszorú, melyet midőn sirhalmadra leteszünk, felejthetetlen testvérünk a dalban, áldva emlékedet zendüljön fel a te kedves dalod, hirdette a menynek és a földnek, hogy magasrópü lelked a koporsó homályából kitör és örökbecsü dalaidban eget kér.

Isten, isten veled!“

Mely beszéd alatt a fehér kaméliákból és babérlevélből álló, szalagján e felirással: „A rimaszombati dalárda — Kovácz Emil dísztagjának“ — ellátott díszes koszoru a siron elhelyezettvén, a beszéd végeztével a dalárda a megboldogultnak „Suhog a szél“ kezd-tü dalát énekelte el, melyet Kovácz évekkal ezelőtt a rimaszombati dalárda számára írt, és sajátkezüleg leírva, megszín bársony kötésben átküldött.

No de ez, meg a bábszínház gyermekeknek való mulatság. El az ördög hintához!

Itt pezseg csak igazan az élet! . . .

— Csak három krajczár az egyszeri villamoszás! — hangzik az ördög hintához vezető uton, — tessék, tessék, igen egészséges!

A piros pozsgás arczu Pista legény kihívóan veszi kézbe a rézfogantyut. Megbirkózott ő már haramiákkal is, a hitvány rézdarab ugyan nem fog ki rajta. No hadd lássa, mit tud az a „földre hozott villámlás.“ — Elég! — kiáltja összeszorított ajakkal, midőn keresztül fut tésztén a villámáram.

— No már ezzel a „valamivel“ csakugyan nem jó volna kikötöni, mondja megszegyenülve.

Aranyos tintával írott névjegyeket kínálnak az uton. Sokan állják körül a kis asztalt. Pista is megrendel egyet. Sűg valamit az írök fülébe, mire ez ezífra, kaeskarin-gós betűkkel írja: „Szeretlek én egyetlen egy virágom.“ Jó lesz névnapi ajándékul. Oh szereti „ő“ az ilyen meg-
lepetéseket.

Puff! Puff!

Durrnás vegyül az árnikat kínálgató üzletemberek kínálgatásai közé. A lövöldékből hangzik. Nehány krajczárnyi díjért gyakorolják magukat soka a czéllövészetben. Ime, most elegánsan öltözött urbólgy veszi kezébe a fegyvert. Csillogó szemei végig futnak a czéllövészetben s megakadnak egy festett huszártisztén, ki ott áll czélul, kezeivel szívére mutatva, mintha mondaná: ide löj!

A hölgy a vállához emeli a fegyvert, néhány másodpercig ezélez, lö és a büszke huszártiszt keze leesik, feje lehanyatlik annak jeléül, hogy a golyó szíven találta. A hölgy új czélpontot jelöl ki magának. Szökdecselő vizsugár játszik egy üres tojás héjjal, azt kell onnan felőni. Sokan megkísérlik, hanem kevésnek sikerül. A szép lövőné éles szeme, ügyes keze ezt a czélpontot is

Ezután még a „Széchenyi gyász“ két alkalmi versét énekelte el a dalárda, melyet Wagen-sommer János karnagy a tőle megszokott bravourral vezényelt, s a nagy és díszes közönség a kegyeletes ünnepélytől áthatottan a városba vonult.

Déli 1/2 órakor fényes banquetthez terítették a Klamárik-féle söre-arnok dísztermében. Leszámítva azt, hogy a kedélyek a szomorú esetenél fogva lehangoltak voltak, a közebéd pompásán sikerült, s feltűnő volt, mily őszinte vonzalommal hangsúlyoztatott mindkét részről a két testvér-egylet összetartásának szükségét.

Az első felköszöntőt, a negyedik fogás után, Búsbak Adám a losonezi dalegylet igazgatója mondotta, ékes szavak kíséretében poharát ürítve a rimaszombati dalárdára, mely megmutatta, hogy jó barát, mert a losoneziak gyászában kegyeletesen részt vesz. Azután Farkas Károly a koszorut hozott küldöttség szónokát, majd Lőrinczy György a losonezi dalárdát éltették, Kovács Sándor és Percz Samu pedig a két egylet testvériségére emeltek poharat, stb.

Végre közkívánatra a két dalárda jelen volt tagjai együtt énekeltek több szép dalt, általános és nagy sikerrel s az ünnepély azon közohajtással ért véget, vajha a gyászos esemény szomo.u alkalmat adna a két dalárda régi eredetű vonzalmának és kölesönös támogatásának felelevenítésére, hogy újra létrejöhetne az a testvéries jó viszony, mely a boldogult Kovácz idejében teljes virágzásban volt, s melynek a megdicsőült egyik buzgó harczosa volt!

Adja Isten, hogy úgy legyen!

A eszi fürdő.

1889. június 23-ika, nevezetes nap Gömörmege történetében s egész Európa orvosai körében. E nap volt a eszi gyógyfürdő ünnepélyes megnyitása.

A eszi vizet már eddig is ősmerte az egész világ. — mint unicumot a jod-vizek között, — melyet Lipnik megközelíteni sem bír, — de mint fürdő eddig ismeretlen volt.

A fürdő tulajdonosok: Csider Károly, Flasko György és Molnár József uraknak köszönhető, hogy e helyen a szenvedő emberiség — görvélly és bujakóros bántalmakban — gyógyulást kereshet és talál.

A fürdőnek Rimaszécs és Búrve között vasuti állomása van, s alig 5 percznyi távolban Csiz község közvetlen közelében fekszik hazánk e nagy jövőjü fürdője, mely mint ilyen első éves korát éri, s már is három esinos épület díszíti: az ebéllő, a fürdő helyiségek s a lakszobák hazai esinos ígás erkélyvel, szelid svájci izlésben kellemes benyomást gyakorol a szemlélőre. — A helyiségek körül park keletkezett, melynek kanyargó utat bár lombátor még nem fedi, de az ezer számra elültetett esemeték, e tárgyban megnyugtadják a természet-barátot, hogy a jövő alapja mindenben meg van vetve.

A fürdőnek már van igazgatója: Glósz Arthur ur, kinek nyájás, előzékeny szeretetreméltó modora biztosítja a fürdő vendégek minden kéayelmét.

A fürdőtulajdonosokat vármegyék úgy ősmerti: mint igen reális gondolkozásu, vállalkozó szellemű s áldozatkész férfiakat, a kiknek már nevük is elég biztosíték arra, hogy e fürdő fel fog virulni.

S ha majd évszázadok múltán, ha e helyen elültetett és gondosan ápolt eserjék óriási terebélyes fakká nőnek, s ha az igénytelen-fürdőházak helyen palotasorok emelkednek, a lankás domboldalon, ha majd a felvilág előkelői si tnek ide tömegesen gyógyulást keresni — ha majd — kedves vármegyénk e kérésére minden magyar ember büszke lesz, akkór eszébe fog jutni a boldog utókornak, a tulajdonosok és a derék igazgató halhatatlan érdeme, s hálával és kegyelettel fognak emlékezni uttörő munkájukra, melylyel rest ütöttek a közönyösség jég falain.

eltalálja. A néző közönség bámul, a hölgy pedig mosolyog, örül a sikernek.

Itt vagyunk már az ördög malmánál. Aranyozott kocsi, ezífrán felnyergelt déleleg lovak várják a vendégeket. Mindjárt kezdődik a kéjutazás. A kintorna játszma már az indulót. Elöl! Egy percz alatt megtelnek a kocsi, a lovak is meggörcnyednek a reájok nehezédő termetes konyha nagysádog alatt, esenget a „vonatvezető“ s ujra kezdődik a szédületes forgás. Eleinte lassan, azután mindinkább sebesebben. Kipirul az utasok arczu, közelebb huzódnak egymáshoz a kocsiokban ülő párok, forog az ördög malma, mintha sohasem akarna megállni. Mi ehez képest a Sz. Istvánnapi kéjutazás! Be kár, hogy egy „menet“ oly gyorsan véget ér. Alig tart öt perczig. Nem lehet sokszor megújrázni, mert sokra rugna az utiköltés, már pedig a „eserebogár“-nak is kell hagyni valamit.

Ugy ám, hátra van még a eserebogár. Hiszen aki őt nem látogatja meg, annak elveszett a vasárnap délutánja. Már messziről integet a nemzeti színű lobogó s hangzik a esárdás. Igaz, hogy kissé furesán hangzik. Azoknak a jámbor sváb muzsikuskoknak semmi érzékük nines a magyar népdal iránt. De a nép nem igen bírál-gatja.

Rendkívül érdekes a „eserebogár“ táncz helyisége. Az elkerített, nagy téren ember ember hátán szorong. Csupa kék sapkás, egyenruhás bujt alak. Talán itt van a főváros összes bakája Mindenkinnek van párja. Simára fésült szobaleányok, kiszagositott szakácsnők szoronganak imádóik mellett. Nines egy talpnyi üres hely sem.

— Gyere rózsám, kettőnké a világ! — kiáltja egy nyalka baka, átkarolva szeretőjét!

A sváb zenekar ismétli a esárdást. Fáradhatatlanul tánczol a bakasereg s ujra meg ujra hangzik a „hogy volt.“ Polka, keringő következik egymásután. Nines hely,

A fürdő megnyitásán fényes közönség volt jelen a kitűnő közebéd után, a zene kísérete mellett járta be a vidám csapat a leendő park utait. Azután az arany ifjuság tánczra perdült. — Jól esett ott látnunk, a mint a derék igazgató lelkesítette az ifjuságot, s a tulajdonos társakat. Csupán egy gondolat volt lehangoló és elszomorító, s ez az: hogy a harmadik tulajdonos-társ Csider Károly ur betegsége miatt nem lehetett jelen kedvezes eszméje megvalósításán, nem láthatta gyógyfürdője első közönséget, nem gyönyörködhetett személyesen az első fürdői nap örömeiben. Melegen ohajjtuk hát, hogy mindnyájunk örömeire mihamarabb viruló egészségben találkozhassunk vele fürdője kedvezes utain.

A nap gyorsan * telt el, a *közönség kitűnő hangulatban bucsuzott el a kedves helyről. — Egy kellemesen eltöltött nap nyájás emlékével mindnyáján gazdagabbak lettünk. y. s.

Gömörvármegye alispáni hivatalától.

Hirdetmény.

8117. sz. — A köztanácskozás tárgyát képező közügyek elintézése végett szükséges, törvény és szabályrendeletileg megállapított rendes negyedévi megyei bizottsági közgyűlés határidejéül, főispán ur ő Méltóságával egyetértőleg, a folyó évi július hó 9-ik napjának d. e. 9 órája Rimaszombatra, a megyeházához tüzetett ki.

Midőn erről a közönség értesítettik, egyidejűleg köztudomásra hozatik, hogy ezen közgyűlés főtárgyát, vármegyénk tulajdonát képező pelsűzi megyeházi épületek és ingatlan birtok megvétele tárgyában, Blum József pelsűzi lakos által beadott ajánlatnak, — esetleg a folyó évi május hó 15-én tartott rendkívüli bizottsági közgyűlésből 5332. sz. alatt intézett nyílt felhívás folytán beadandó ajánlatoknak — tárgyalása és érdemleges elintézése fogja képezni.

Ennélfogva, tekintettel ez ügy közérdekű fontosságára, a vármegyei bizottság t. tagjai ez alkalommal különösen is — minél tömegesebb megjelenésre és a tanácskozásban részvételre, hivatalból tisztelettel felkéretnek.

Kelt Rimaszombatan, 1889. évi június hó 18-án.

Bornemisza László, alispán.

Helybeli hírek.

Lapunk mai száma utolsó ez évnegyedben, felkérjük előfizetőinket, hogy előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek. Ezzel kapcsolatban mindazok, kik régebbi előfizetéseikkel vannak hátralékban, kérjük hátralékaik beküldésére.

Gömöri Oszkár, es. k. kamarás ur megyénk szűlötté, ki a helybeli gymn. érettségi vizsgálatain kormánybiztosul küldött ki a vallásügyi miniszterium, kedden déleben érkezett meg mélt. Dapsy Vilmos igazg. választmányi elnök ur vendégszerető hajlékába, a hol megérkezésé után azonnal tiszteltet a főgymn. igazgatóválasztmányu és tanárkara. Ezzel az alkalommal Zachar Gusztáv gymn. igazgató üdvözölte őt meleg és hatásos beszédben, ajánlvu a derék férfiú ősmert és tapasztalt kegyében a fejlődés után haladó intézetet a mely már a jövő iskolai év elejére — tetemes áldozattal bár — díszes tornaesernokot állítand föl.

Kún Bertalan tiszáninnáni ev. ref. püspök ur és főrendiházi tag, mint az érettségi vizsgálat elnöke, rajta kívül eső okok miatt nem kedden, hanem szerdán déleben érkezett meg. Az ő megérkezése, az ő bealegyezésével, az elnöki tisztet a vizsgálatokon nt. Terhes Pál lelkész ur, mint egyházmegyei tanácsbíró vitte. Szerdán déleben a megérkező főurat az előjáróság szintén hűvel üdvözölte. Tegnap Délután egész késő estig tartott az érettségi vizsgálat s az azt követő gyűlés, minő lett az eredmény? a jövő héten közöljük.

egymásba ütköznek a tánczosok. Az eredmény persze tragikus. Csakhamar sebesültek borítják a táncztert. Talpon van ugyan azonnal a szerencsétlenül járt vitéz, hanem a tánczosnő irul-pirul. „Több is veszett Mohácsnál!“ — kiáltják többen nevetve, s csakhamar elfelejtik a bal-
esetet. Szól a zene tovább, foly a táncz vigan.

Ott hátul az udvarban kézről-kézre jár a sörs-pohár. Jó napja van a eserebogárnak. Nöta is hangzik, kaczagás, poháresengés vegyül a zene hangjai közé.

Esteledik. Most kezdődik az igazi mulatság. A bor és a sör mutatja már pajkos munkája eredményét, mámor esilló a szemekben, élénk jó kedv ragyog az arczokon. — Huzzad ezigány, hisz rövid az élet, örök a sir! — kiáltja egy bozú hang. S a ezigánynak keresztelt jámbor sváb muzsikus engedelmessékedik: huzza a talp alá valót az ő esendes természet szerint.

Uri vendégek érkeznek s megállnak a kerítés előtt. Hja, ott a másik oldalon, a Stefánia uton, máskép töltik el a délu ánt. Figyelnek a szemek, gunyos megjegyzésekre nyílnak az ajkak Jól esik most a szemek, de a léleknek is ez a fesztelen mulatságról tanuskodó kép. Kedvet kap az ember beállni a tánczolók közé s átkarolva a szép Juezü derekát megtánczoltatni amugy magyatosan.

De esitt! Mulasson mindenki a hozzá hasonlókkal. Ez a nép is csak akkor érzi jól magát, ha nem vegyül közükü idegen. Boldog ha látja az ő bohó törökjét, aki négy krajczárért ad egy „métermázsu“ füget, kaczag a gyorsáros élezein, szivesen hallgatja a dalszóveget árusító esalád dalait s tánczol a sváb zene mellett, mintha ez volna a legjobb zenekar a világban.

A csillagok ezrei mosolyognak a városliget mulató népére. Serédi Jenő.

Csieder Károly, a gömöri ev. ref. egyházmegye és a rimaszombati ref. egyház főgondnoka, a rimaszombati takarékpénztár igazgató választmányának elnöke, közéletünk egyik legtehetősebb vezérégyénisége, rongált egészségének helyreállítása végett a szépmegyeyei Stoosz-fürdőbe utazott el folyó hó 24-én. — Oszintán kívánjuk a kitűnő férfinak, hogy teljesen helyreállított jó egészséggel segítse vissza Isten őt mielőbb körünkbe.

Rády István, a kurinzi pusztán levő földműves iskola szakavatott igazgatója nem rég egy „repezeséplő szerkezetet” talált föl. Ezt a tárgyat akármely dobrendszertü eséplőgépre lehet alkalmazni s vele a munkaképesség nagyban fokozható. Alkotó részei, mint szakértő állítja, oly egyszerűek, hogy azt bármelyik falusi kovács is elkészítheti. Az érdeklők figyelmét örömmel hívjuk fel e taálmányra, mely költségbe nem kerül. A tisztelt igazgató urnak pedig melegen gratulálunk „okosan kigondolt szerzésáért.”

Menyegző. Schein Hermin kisasszonnyal tegnap kelt egybe Hecksch Jakab helybeli törekvő kereskedő Stubnyafürdőn. Kalocsay Erzsike kisasszonyt pedig tegnap délután vezette oltárhoz Zsuffa Kálmán jó nevű bádógos. Tartós boldogságot!

Hollósy József, helybeli derék iparosunk, hasonló nevű harmadéves iparos-tanuló fia, Budapesten az asztalos ipar-testület jóváhagyása, sőt ösztönzése folytán az iparos növendékek kiállítására egy igen eszes étszekerényt (kredenezet) készített diófából, a mely sok szakértő figyelmét méltán vonta magára, s a mely hihetőleg megérdemelt jutalomban fog részesülni. — Volt alkalmunk látni e szép művet, melyet mondhatni egy gyermek oly ügyesen készített, hogy becsületére válnék egy kipróbált vén segédnek is. A 16 éves ifjuskának e szép előrehaladásért szívesen gratulálunk az örvendő szülőknek, kiknek gyermekéről igazán áll egy latin közmondás a következő változatban: „boni corvi bonum ovum.” A ki a mondottak valósága felől kételkedik, könnyen meggyőződhetik nevezett polgártársunk lakásán, a kész butorok tárházában.

A fenkölt érzélem és jó tett önmagában hordja jutalmát. Vettük és szívesen közöljük a következő sorokat: „Tekintetes Szerkesztő ur! A tanév végeztével szívemre öleli sok szülő szorgalmas gyermekét, s ezzel folytatódik az emberi lélekben divó kór az ünhiesség. Mert a rendkívüli kivételeket leszámítva, szerintem a gyermekek nagy tömege szorgalmi tekintetben teljesen egyenlő: s így a tanulmányi haladások szép eredményét elsősorban is a tanári kar megfeszített buzgalmanak köszönhetjük. Hol aztán a szülői felügyelet, buzdító példája sem hiányzik a nevelés nagy munkájában. Föltéve, gyermekünk lelkében testben ep, ott a jó eredmény el nem marad. — És a szülő megkapja jutalmát legdrágább örömebe. De jeles tanáraink? — . . . kik életök nagyobb részén át a jövő kor nemzedékének lelkiéletét mintegy beplántálni törekednek, hogy a nemes mag erőteljes surjányain nagy eszme érlelődjön, hogy a szellemzülte ideál, tudományalapján nyert reális ténynyé válhasson egykoron, ez a tanár, míg lelkét áthomákbán helyeli előadásain, örökös rettegéssel küzd elbetegedés vagy gyors halál aggodalma miatt, működésével jövedelmének forrását kiapadtsa a léteklőmítés nagymestere kiterjedt családjának sok esetben küzdelmes jövőt hagy osztályrészül. — A civilizált kor e paródiája tette buzdítja azokat, kik a tanári nyugdíj alapítókéjét megteremtették. Szerintem a szülői hálazeten a sor e tőkét gyarapítani. Ily czéllől kérem tisztelt szerkesztő urat mellékel 2 frt átvételére, mi ugyan esőpp a nagy tengerbe, de ha minden szülő a tanévek végeztével ily esekély vagy erejéhez mérten még esekélyebb összeggel is járuland, ugy nem csak hogy reményünk lehet megtartani kitűnő tanárainkat, de nehéz munkájokban mintegy viszont támogatójuk is szülői halánkkal. Kiváló tisztelettel: egy érdekel szülő.” — Megjegyzésünk hozzá csak annyi, hogy a két frtot rendeltetésre helyére juttattuk, a mint az illető pénztárosnak alább következő elismervénye igazolja.

Nyilvános hála és köszönet. Egy magát megnevezni nem akaró érdeklődő helybeli szüle a rimaszombati egyesült prot. főgymnasium tanári nyugdíjintézete javára 2 azaz két o. é. frtot juttatott kezem közé. Midőn ezt ezennel hivatalosan nyugtatóványozom, egyszersmind kötelességemnek tartom e nemes tetteért a nevezett intézet forró háláját nyilvánítani. — Rimaszombat, 1889. június 24. Zachar Gusztáv, főgymn. igazgató és a tanári nyugalmódjintézet pénztárosa.

A dalárda által július 4-én rendezendő nyári mulatság közös uzsonnájára az aláírási iven már forgalomban vannak; az eddigi aláírók létszámából következtetve, a mulatság igen népes lesz. Az ivenek eddig már több előkelő hölgy nevé is olvastuk.

A rimaszombati polgári olvasóköri folyó évi jul. 7-én a „Széchenyi kert”-ben saját könyvtára gyarapítására jótékonyezelő táncmulatságot rendez. Belépti díj 30 kr. lesz. Menjünk el oda minél számosabban. Ez a mulatság már évek óta jó hírnévnek örvend. Hisszük tehát, hogy az idén is sikerülni fog.

A vizsgálatok ideje volt az elmúlt hét. Szombaton volt a gymnasiumi tanulók hét alsó osztályáé zsűfolt teremben, sok szép alapítványi kamat és jutalom kiosztása mellett. Erre azonban még a következő héten ujdonsági rovatunkban visszatérünk. — Vasárnap d. e. isteni tisztelet után a templomban tartották a kálvinista leánygyermekek vizsgálatát igen nagy érdeklődés mellett, a szabatos feleleteken kívül főként a női kézi munkákban elért siker dicsérei az októkat. Hétfőn reggeli 9 órákor kezdődött a Fábry János polgári leányiskolai növendékeinek nyilvános vizsgálata a megyeház termében. E vizsgálatnak is ugy szóbeli része, mint az írásbeli és ruhaféle kiállításá, meg az óriási részvét is meggyőzte lelkünket arról, hogy egy ilyen intézetre okvetetlenül szükség van városunknak. Nem hagyhatjuk szó nélkül némely édes anyának azt a gyöngységét, mely szerint némely leánykának megengedték, hogy még a vizsgálaton is a kezén maradjon a kesztyű. Ugyan, ugyan!! a délutáni egy óráig tartott vizsgálat jutalmak kiosztásával ért véget. Fábry Ida kisasszony szép kitüntetésben részesíté Kármán Ida IV. osztálybeli növendéket azért, mivel szépen tud és szeret fogalmazni. Egy az intézettől tavaly megvált leányka méltó, hogy nevé tag betűvel nyomassuk, **Kishonty Anna** k. a. azt a takarékpénztári betéti könyvet, a melybe a múlt évben kapott jutalmát tették be, megtoldva még egy forinttal,

szép sorok kísérlésében abból a czéllől küldte az igazgató tulajdonoshoz, hogy abból egy emléktárgyat vásárolva jutalmazzon egy első osztálybeli szorgalmas leánykát, a ki egyszersmind a kézi munkában is legügyesebb. E jutalmak kiosztása hatáson volt. — Kedden d. e. volt a közös iskolában az ev. ref. vallásu tanulók vizsgálata szintén szép sikerrel s nagy érdeklődéssel. D. u. tettek a kat. elemi leány iskolák vizsgálatot hasonlóképen szép számu közönség mellett igen jó eredménnyel. Este öt órákor a közös iskolában arról győződők meg a jelenlevő néző érdekltség, hogy a testgyakorlat tanítása is ügyes emberre van bízva. Az ev. ág. leányiskolák vizsgálatai vasárnap junus 30-án fognak megtartódni. — A jövő héten ezekről lesz szerencsénk egy kis érdekes statisztikát állítani elő.

Közsegi iskolánk értesítője. Törköly József igazgató tanító a rimaszombati közs. elemi fiu-iskolában a lefolyt tanévről 23 oldalra terjedő értesítést adott ki, melyben számot ad a folyton emelkedő intézet szellemi működéséről, anyagi gyarapodásáról. A tantestület 11 személyből áll, kik összesen 221 fiu növendéket oktattak az ismeretek különböző ágáiban. A tanulók közt volt anyanyelvre nézve magyar 210, szláv 8, német 3. — Vallásra nézve: ev. ref. 98, ág. ev. 53, izraelita 45, róm. kath. 25. — Az iskola felszerelésében van: 24 db olvasó-tábla, 60 db térkép, 1 planetárium, 10 doboz rovar-gyűjtemény, 62 madár és 4 emlős állat, 56 db természet-tani- és vegytani eszköz stb. Két könyvtára 600 kötet olvasmányt tartalmaz. Az iskola a lehető legrendezettebb viszonyok közt, teljesen felszerelve működik, miről a közelebb lefolyt vizsgálatokon teljes mértékben meggyőződhettek a szülők és érdeklődők.

A rimaszombati iparos ifjak önképző- és betegsegélyző egyesülete múlt vasárnapon sikerült nyári mulatságot tartott a „Széchenyi kert” kellős közepén. A bár nem nagy számmal megjelent közönség meglehetősen vidám hangulatban találta magát. A mindkét nemen levő ifjuság ugyancsak javában járta a táncot a fák árnyékában, s az idősebbek kedélyesen és nyájasan társalogva fogyasztották Bacchus nedvét s Gambrius arpaletét, midőn egyszer csak zuhogó zápor vetett véget a jól indult mulatságnak. A bevétel mintegy 45 frtra rugott, melyből a tiszta jövedelmet a beteg ifjak segítésére fordítják.

Az országos vásár városunkban július hó 12 és 13-ik napjain leszén.

Látogatások. Városunkat a múlt hét folyamán is számosan látogatták meg. Így például, hogy időrendben említsük őket: Dr. Markó Sándor rosznyói közjegyző, Ujág Lajos szépmegyeyei ev. ág. lelkész, Madarász Ella ismert fővárosi jeles népszínműíró, kinek nem régen is a népszínbáz igazgatósága egy jó népszínművét fogadta el s a ki jelenleg is érdekes alapeszméjü drámán dolgozik szerető rokonai esendés és szíves körében. Az első derék férfin részben Bélyczy közjegyző, részben Lászka József gyógyszerész vendégszerető hajlékában élvezte a vendégszeretet örömeit. Az ötletekben szípkázó lelkész pedig egy napon Zachar Gusztávot, vasárnap Lászka Józsefet vallotta szíves házi gazdájának. Kedves vendégeink megtekintették a Széchenyi kertet is, s arról nagy elismeréssel nyilatkoztak, állítván, hogy sok város tanára büszkeségének ha oly szórakoztató helye volna. Nem kellene tehát talán a városkertet káposztaültetés czéljaira használni fel, mint némely beuszuló teeske nagybőlesen javasolná.

Térzene A rimaszombati intelligens ifjuság körében mozgalom indult meg a még hátra levő nyári hó napok estéinek kellemessé tételére. A holt saison szomorú egyhangúságát szórakoztató társas összejövetelekkel akarják felváltani. E czéllől a városkert köröndjén hetenként legalább egyszer Palócz Kálmán társaságát zeneestélyek tartására ohajtanak szerződöttetni; a jeles népzenező maga is megérdemli közönségünk támogatását, de azon felül — talán első sorban — saját érdekünk is megkívánja, hogy oly eszközökről és módokról gondoskodjunk, melyek szeliden és nemesen szórakoztatják a szülőket és gyermekeiket egyaránt. — Volt alkalmunk olvasni a jelzett czél megvalósítására kibocsájtott felhívást, melyben oly erősen van megokolva e magában véve egyszerű s elenyészőleg esekély anyagi teherrel járó szövetkezés, hogy sikereben nincs okunk kételkedni, — sőt inkább hisszük, hogy városunk intelligentiája a szép gondolatot magáévá teszi, s a jövő hónaptól kezdve hetenként egyszer a városkert köröndjén kedélyes találkozások lesznek Palócz Kálmán zenéje mellett. Egy-egy estély a tervezet szerint 20—25 krba fog kerülni.

Vármegyeyi ujdonságok.

Püspöki körut. Főtiszt. Czékus István püspök ur a balogvolgyi dekanátusban bevégezvén egyházköztogatósi körutját Kiette leánygyházában Babaluskán, folyó hó 25-én déli 12 órákor érkezett Rimabérezóra, hol a templom harangjainak zugása közben helybeli lelkész által szívélyesen üdvözöltetett. — Az érdem-koszoruzott főpap üdvözlétére — bár a nagy vendég megérkezése előzetesen jelezve nem volt — egybesereglettek mégis az egyház tagjai, — kik közül kiváltak a likéri kohólepek igazgatója Schmidt Bernáth ur vezetése alatt megjelent tisztviselők, — nevezetesen: dr. Sailer Károly, Terray István, Rösch Frigyes, Klaniczay László, Füzesy Márton, — Rimabányáról pedig az egyház társelnöksége Kolbenheyer Lajos lelkész s id. Molnár Gusztáv felügyelő ur. — A főpásztor egy pillanatra betért a paplakba — hol midőn a lelkész az ódon templom érdekében gyámolításért esedezett, — egy ujnak építési lón figyelmébe ajánlvá, (mit sokkal könnyebb ohajítani és ajánlani, mint tényleg megtenni egy szegény faluban) aztán pedig Malatinszky egyházfelügyelő ur házána! tett látogatást, hol megebédelve, a vendégszerető család, — a búcsúhoz megjelent lelkész s Farkas József tanító üdvökvánatai közben Glauf kerületi jegyző ur társaságában s a házigazda kísérlésében a Rimabányai állomásra vitetvén, a délutáni vonattal szerető családjá körébe távozott. — E mellett örvendetes mozzanatul jelezhetjük, hogy a Rimamurány-Salgótárjáni-vasmű-részvény-társaság folyó hó 22-éről kelt átirattal 100 forintot küldött a likéri ev. tanító-lak rendbehozatalára. Aldja Isten az adományozókat! **

Esküvő. Hanván folyó év június 16-án ment véghez Okolicsányi Imre — Hanvay Zoltán ur fiatal gazda-

tisztjének — esküvője Cusin Amália kisasszonnyal. Az esketést, melynél diszes közönség volt jelen. Molnár József hanvai ref. s. lelkész szép beszéd kísérlésében végezte, s násznagyok Hanvay Zoltán ur és Okolicsányi Manó főszolgabíró voltak. nyoszoló asszony Csizy Jánosné urnó, nyoszoló leányok: Hanvay Mariska és Szakall Hermin kisasszonyok, vőfélyek: Breznay Ferenc és Lechoitzky István urak. Esküvő után Hanvay Zoltán ur házána! nászlakoma kövekezett, mely után a vendégek egy része tánczra perdült, a cigány zenekara szakadatlanul húzta a gyújtó magyar nótákat. Vaesora után az ifju pár sok jó kívánságtól kísérve, a számukra igen czélszerűen s kegyelmesen berendezett gazdatiszti lakásba vonult.

Gyászjelentés. Özv. Danis Dánielné szül. Majoros Krisztina a maga és gyermekei: Lajos és Paulin; veje: Dr. Danis János és a nagyszámu rokonság nevében is, fájdalomtelt szívvél jelentik forró szeretet félje, a legjobb atya, após és rokon Danis Dániel urnak 1889. évi június 26-án, élte 58-ik, boldog házasságának 38-ik évében hosszas szenvedés után történt elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei folyó évi június hó 28-án reggeli 8 órákor fognak az ág. evang. egyház szertartása mellett a ratkói sírkertbe örök nyugalomra tétetni. Áldás és béke lengjen felejthetetlen drága porai felett! — Kelt Ratkón, 1889. évi június hó 26-án.

Uj vashid Rimaszécs mellett. Az államvasutak Ritraszécs állomása mellett levő balog patak fahídjának vasszerkezetűvé való átalakítása iránt a közigazgatási bejárás f. hó 21-én tartatott meg. A közigat. bizottság részéről, Sándor Béla főszolgabíró és Juraskó Jakab államipéztési hivatal főnök, — az államvonalak részéről Öfner Ede mérnök és Ledniczky Péter osztálymérnök, — Csiz község részéről Horváth István földbirtokos és az előjáróság, — Rimaszécs község részéről az előjáróság volt jelen. Meg lett állapítva, hogy az uj vashid egy nyílással és 20 mtr belső távú legyen, pályaszín alulfekvéssel. A tervezett vashid a mostani falhid helyén előre láthatólag még ez év folyamán felépül.

Hirtelen halál. Tornallján Takács István jó módu földműves neje minden dőlben — így nyáron — a kertjében levő moesolyában lábát meg szokta áztatni. A viznek gyógyerőt tulajdonított, mert ugy érezte, hogy szivgöresége ellen használata enyhülést adott. F. év és hó 17-én is — félje s fia a mezőn lévén, — leányával megebédelt. Leánya a mezőre távozott munkába, a nő pedig szokott módon lábát ment áztatni. A mint lábát meázta s felkelt, a szivgöres oly hatalmas s fájdalmas rohammal lepte meg mely, lerokkadni kényszeríté. Estében a moesolya felesleges vizét leveztető csatornácskába bukkott arezcel. Az orvosi látkelet dolga lesz kideríteni, hogy szivbaja, vagy a megfúlás oltotta ki életét.?

Mulatozás Goldblatt Géza Tornallyán székelő harkási körorvos buzgólkodása folytán vasárnap a lapsa völgy erdőben fényesen sikerült Juniaüst rendezett a tornallyai értelmiség. A kitaró szép idő, Kohn vendég-lős extra étel és itallapja, a jó cigányzene, a fesztelenség oly mulató kedvet teremtett ebben a közönséges világban, hogy az esti 9 óra tájban haza készülő összes közönség, a vidéki vendégekkel egyetemben, ujra felkeresték a vendégszerető Kohnt, kinek táncstermében reggeli négy óráig mulattak szakadatlan jókedv mellett.

Jávorszky András dereski lakos vállalkozott arra, hogy a harkás-ratkói megyei útvonalon a vízátereszeket elkészítteti. A nevezett építő-mester a folyó hó 19-én a kir. építészeti hivatalban megtartott árverésen e munkát, összesen 7 áteresz helyr állítását, mindössze 668 forint 12 krért volt hajlandó eszközölni.

A dobsinai közsegi elemi iskola nyári szigorlatai f. hó 24-től 27-ig bezarólag megtartattak a szülők és érdeklődő közönség nagy számu részvétele mellett. A tantestület Nemes Géza igazgatósága alatt ez évben is derekas munkát végeztet el, miről az érdeklődők a szigorlatok folyama alatt teljes mértékben meggyőződött.

Uj állatbetegség Szilicezen (a Bersod jun. 20-iki száma szerint) a szarvasmarhák és sertések közt egy eddig ismeretlen állatbetegség kezd terjedni, melynek már eddig is számos áldozata van.

Lopások. Zabar község közelében 3. Otrokocon 8 db sertést loptak el. A tolvajokat a esendőség mesze elterülő vidéken nyomozza a szélrózs a minden irányában.

Vegyes hírek.

Horváth Amália k. a. sikerült eredeti magyar népdalokat szerzett, melyek a „Pesti-Hírlap” június 24-iki számában mellékletként jelente k meg.

Pályázat cselédek számára. Az országos erkölcs-nemesítő egyesület egy 50 és két 25 forintos jutalmat tűz ki oly cselédek számára, kik ugyanazon gazdánál, vagy családnál 30 esztendő óta megszakítás nélkül szolgálnak s magukat ez idő alatt hűségesen s erkölcsösen viselték. Előnyben részesülnek azok, kik gazdájukat, vagy a család valamely tagját ragályos betegségben önfeládozóan áptották. A jutalmakra ez uttal csak a tisztán nenni kerületben lakó cselédek pályázhatnak január 1-éig.

Értesítés. A magyar északkeleti vasut igazgatósága értesíti alólírott kamarát, miszerint a sátor-alja-ujhelyi főraktárban, valamint nyiregyházi esapi vonalán készletben levő óeska anyagok eladatnak s arra verseny-tárgyalást hirdet. — Felhivatnak tehát mindazon czégek, a melyek ezen anyagokat megvenni szándékoznak, 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatukat folyó év július hó 10-én déli 12 óráig jól lepecsételve az anyagszerés leltár-beszerezési ügyosztálynál benyújtani. Az ajánlat borítékára írandó: „Ajánlat 14509. sz. a kiirt óeska anyagokra.” — Miskolczon, 1889. június 19-én. A kamara elnöksége: Radvány István, elnök. Dr. Kovács Gyula, titkár.

A stoósi hidegviz gyógyintézetben nagy élénkség uralkodik; a vendégek napról-napra szaporodnak s köztük nem egy Gömörmegyeyi család tölti a fardőidényt e nagy gyógyhatásu kellemes fürdőn, mire indokul nem csak azon körülmény szolgál, hogy Stoósz elsőrangú klimatikus gyógyhely, hanem az árak olesősága is. Például egy nagy erkélyes szoba ára két felszerelt ágygyal naponkint átlag 1 frt 60 kr. (vannak 60 kros szobák is) fürdő díjak 15 krtól 55 krig, zenedij betenkit 1 forint, orvosnak betenkit 1 frt. Egész napi élelmezés 1 forint

